

[Victor Larsen.]

Vestjylland, men det er nu ikke saadan, at det fuldkommen følger den gode og den mindre gode Jord. Det gør det ikke. Maribo ligger højest med 26,6 pCt., Haderslev har 9,2 pCt., men der findes Amter i Jylland, som ligger paa det dobbelte, og hvor Jorden bestemt ikke er af samme Godhed som i Haderslev Amt.

Man kan sammenfatte disse Vurderinger saaledes, at den 9de Vurdering ikke, som den er nu, kan bruges som Grundlag ved en saa gennemgribende og alvorlig Foranstaltning, som Eengangsskatten er. Den højtærede Finansminister har selv om denne Skatteudskrivning sagt, at det var den største Udskrivning af direkte Skatter, som nogen Sinde er foretaget her i Landet. Jeg henstiller, at man fornuftigvis gaar tilbage til 1936-Vurderingen, og i alle Tilfælde maa jeg bestemt hævde, at 1945-Vurderingen, som den er nu, aldeles ikke kan bruges som Grundlag.

Tesdorpf: Første Gang, vi hørte om Eengangsskatten, var længe inden Krigens Afslutning. Da forudsagde man, at Landet, naar Krigen var sluttet, vilde have paa-draget sig en Gæld, som alle, der ejede noget, maatte være med til at betale. Det kom ogsaa til at slaa til, undtagen efter det foreliggende Lovforslag. Jeg hørte godt, at den højtærede Finansminister sagde, at alle kom før eller senere til at bidrage til denne Eengangsskat, men det maa ifølge min Overbevisning blive ad en saa stor Omvej, at det næppe kan være til Gavn for Sagen.

Formaalet med, at den stiftede Gæld skulde betales kontant gennem denne Eengangsskat, skulde være et dobbelt; for det første, at Staten slap for Rentebyrden, for det andet, at de ledige Penge, som skabtes ved denne Gælds Stiftelse, blev bragt ud af Verden og dermed de normale Penge blev mere værd for alle Landets Indbyggere.

For det første Formaalets Vedkommende: at spare Staten for Rentebyrden, synes jeg, det foreliggende Lovforslag lider af en afgørende Fejl. Ved at udskrive denne Eengangsskat først og fremmest i Toppen af alle større Formuer opnaar man, at Staten faar de for Staten alldyrreste Penge i Kassen, for enhver ved, at i Toppen af en stor Formue betales fra 1½ til op imod 2 pCt. i Formueskat, og de Penge mister Staten ved at tage Skatten i Toppen af Formuerne. Hvis man derimod tog noget af Skatten ogsaa paa de mindre Formuer, mistede man ikke nær saa mange Penge i

Formueskat, eftersom de mindre Formuer har en betydelig mindre Formueskat. Jeg synes, at dette Forhold ikke er uden Betydning i den foreliggende Sag.

Med Hensyn til det andet Formaal, nemlig de ledige Penges Afskaffelse, som vel er Hovedformaalet, synes jeg ogsaa, at det foreliggende Lovforslag har lagt en forkert Linie an. Det, man vil, er vel, for at sige det saa man kan forstaa det, at man vil bremse alle, der har et Overskud eller en Reserve at tage af, i med denne deres Penge- rigelighed at kaste sig over hvert Cykeldæk, hvert Pund Fedt, hver gammel Bil, hver Tjenestekarl, som tilbyder sig paa Markedet, og forhindre, at der bliver Sortbørs og Inflation med disse vore sjældne Varer.

Jeg vil holde mig til et Eksempel, jeg kender til. Tror man, at man forhindrer, at en Tjenestekarl, som i Øjeblikket er Sortbørsvare, bliver budt 3 000 Kr. + Kost og Logi for Sommeren, fordi man tager en stor Eengangsskat paa et Antal større Brug og lader et meget større Antal middelstore gaa fri? Jeg tror det ikke. Jeg ved, at de middelstore Brug har forholdsvis samme Driftskapital til Raadighed som de store og derfor forholdsvis samme Mængde ledige Penge, og derfor bliver Tjenestekarlen ved med at faa 3 000 Kr., og Cykeldækket og Fedtet og den gamle Bil bliver stadig revet bort af et Publikum, som har et vist Overskud, en vis Reserve, der ikke er blevet ramt, heller ikke naar denne Lov er blevet gennemført.

Enhver Læge, der skal fjerne en Svulst, enhver Arbejdsleder, der skal sanere en Arbejdsvirksomhed, ved, at man ikke helbreder ved at kradse i Svulsten, ej heller ved at skære Toppen af den, men kun ved at skære dybt og ved at skære rent. Derfor mener jeg, at det primære for dem, der skal betale denne Skat, bliver det samme som for dem, der ikke skal betale den, nemlig at det værste, man kan gøre, er at lave Loven saaledes, at man kommer til at betale til ingen Verdens Nytte, fordi der ikke blev skaaret rent.

Jeg har bedt om Ordet, fordi jeg gerne i Tide og for egen Regning vil sige, at jeg ikke kan melde mig som Tilhænger af en Eengangsskat i den forelagte Form. Men jeg vil ogsaa gerne sige til den højtærede Finansminister, at jeg er Tilhænger af en Eengangsskat og tilmed varm Tilhænger af en Eengangsskat, men i en anden Form, og jeg maa maaske have Lov at komme med en nem og god Receipt til en Eengangsskat af al Kapital efter hvers Evne og uden Krum-spring og uden Dispensationer. Den kom-